

udvide det paa en saadan Maade, at man kan sige: Vi holde os til de samme Samfundslag som hidtil, tror jeg, den ærede Forslagsstiller har truffet den rette Grænse ved at holde sig til de 8,000 Kr. Og jeg skal ikke undslaa mig, for at tilføje, at kan man naa til at faa dette Lovforslag gennemført, hvad der efter de faldne Udtalelser dog maa være al Udsigt til, saa er der naaet et betydeligt Fremskridt, som vil være til Ære for dem, der gennemføre det, saavel den højtærede Minister som Rigsdagen i sin Helhed. Derom er der ikke Spor af Tvivl, at man derved løser en Opgave, som imødeses fra mange Tusinder omkring i Landet med den allerstørste Opmærksomhed.

Jeg skal for øvrigt ikke opholde mig længe ved dette Lovforslag; jeg giver det min fulde Tilslutning og haaber, at det maa lykkes at gennemføre det i denne Samling. Men een Bemærkning vil jeg gerne gøre og henstille til velvillig Overvejelse af den højtærede Minister og det ærede Udvalg, der formentlig bliver nedsat om denne Sag. Det er i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) nævnede i sine Udtalelser. Han sagde, at i Husmandskreditforeningerne havde vi ikke Serier, men Afdelinger, og det har været til umaadelig stor Fordel. Naar man nu gaar fra de 6,000 Kr. op til 8,000 Kr., skal man lægge Mærke til, at alle de gamle Interessenter, der staa i første Afdeling, i høj Grad ville have Trang til at søge at komme ind i den ny Afdeling, fordi de i den gamle Afdeling jo nu have betalt saa stor en Del af deres Gæld og i de allerfleste Tilfælde have forbedret deres Ejendomme i den Grad, at mange af dem, maaske de allerfleste, nu ville kunne komme op til den Grænse, der sættes her, nemlig 8,000 Kr. Men her kommer man til et ynskeligt Punkt for disses Vedkommende, thi nu staa de paa det Punkt i Afdelingen, at de kunne vente, dersom de ikke havde Trang til at forny deres Laan, at de efter faa Aars Forløb ville komme til at nyde det fulde Udbytte af den Del, de have indskudt i Reservefonden. Thi deri har det ærede Medlem for Ribe ganske Ret, at nu ere de naaede saa vidt, at de intet svare til Reservefonden. Men det, at de ere naaede saa vidt,

ligger i, at de til at begynde med have maattet give meget store Tilskud til Reservefonden. Derfor staa disse Interessenter i første Afdeling i dette Øjeblik med en ikke saa lille indskudt Kapital i denne Reservefond. Naar nu disse smaa Ejendomsbesiddere, tvungne af Nødvendigheden, fordi de have Trang til at faa deres Gæld omsat, faa en første Prioritet op til 4,000 Kr., kunne de ikke faa deres Anpart af Reservefonden med, i hvert Fald ikke saaledes, som det nu er ordnet i Husmandskreditforeningerne. De kunne kun faa en mindre Del med. De kunne faa Lov til ikke at skulle betale Indskud af det Beløb, der svarer til det første Laans Størrelse, men Resten — og det er slet ikke saa ubetydeligt, det drejer sig om her — komme de til at give Afkald paa til Fordel for de Interessenter, der blive tilbage, og det kan jo godt blive ganske faa, der blive tilbage, og som saaledes komme til at nyde godt af den hele Reservefond, der er i første Afdeling. Jeg ser godt, at det kan volde Vanskeligheder, men jeg vil gerne saa indtrængende som muligt lægge den højtærede Minister og det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, paa Sinde at tage under saa velvillig Overvejelse som muligt, om man ikke her kunde finde en tilfredsstillende Løsning. Man skal jo huske paa, at har der i sin Helhed ikke været Spor af Risiko for Staten ved det Forhold, hvori den har staaet til Kreditforeningerne, saa er der endnu mindre Risiko ved dem, der staa i den første Afdeling, fordi de have amortiseret en stor Del af deres Laan og staa med den store Reservefond. Men jeg føler mig overbevist om, at disse smaa Husmænd ville være stærkt fristede til at søge over i den ny Afdeling paa de 8,000 Kr., og kunde man saa naa noget i Retning af, at de kunde faa Lov til at medtage over i den ny Afdeling saa stor en Andel som muligt — thi noget maa de jo altid give Afkald paa — af den Indsats, de have maattet gøre til Reservefonden, tror jeg, at Glæden vil blive endnu større, og at man vilde komme til at føle, at den Reform, her blev gennemført, sandelig har en langt større og mere vidtrækkende Betydning, end man maaske i Øjeblikket er tilbøjelig til at tillægge den. Dermed skal jeg tillade mig